

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

HUGO NYBERG

Vastaava
Johanneksentie 4 - Puh. 38 154

RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri
Linnankatu 5, C 19

N:o 8 - Elokuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

37. vuosikerta 1932

TYRVÄÄN JUHLAPÄIVILTÄ

Heinäkuun 2—3 p:nä vietti Tyrvään ja sen ympäristön kuurojen yhdistys »Heffata», 25-vuotisen toimintansa muistoa onnistuneella juhlalla. Juhla alkoi lauantaina heinäkuun

Vilho Ritalan viittomakielin esittämällä virrellä, jonka jälkeen yhdistyksen ent. puheenjohtaja Kalle Markkula Livialta kertoi muistelmiaan yhdistyksen al-

Juhlajumalanpalvelus

„Heffatan“ 25-vuotisjuhlassa maanvilj. Akseli Ritalan puolivalmiissa riihessä

2 p:nä klo 5 i.p. yhdistyksen omassa huoneustossa Vinkilässä, noin 4 kilometriä Tyrvään asemalta. Muistojuhlaan oli saapunut n. 100 kuuroa, nuoria ja vanhoja, läheltä ja kaukaa. Kokoushuone oli kaunisteltu seppeleillä ja kukkasilla.

Kun pitempimatkaiksetkin vieraat olivat saapuneet, alettiin toimitus maanviljelijä

kuajoilta. Sitten yhdistyksen sihteeri, rva Elsa Ritala luki juhlan kunniavieraalle, yhdistyksen perustajalle, rouva Elma Ignatiukselle, kirjoittamansa lämminhenkisen runon sekä antoi hänelle yhdistyksen puolesta kimpun kauniita ruusuja. Runo on julkaistu toisessa paikassa lehteämme.

Kertomuksen yhdistyksen 25-vuotisesta toi-

minnasta esitti rouva Anna Kuutti Sammaljoelta. Uskonnollishenkisen juhlu-
puheen piti yhdistyksen nykyinen puheen-
johtaja, taiteilija J. F. Talvia Kiikasta.

Juhlaa saapui kunnioittamaan läsnäolol-
laan myöskin Tyrvään kirkkoherra, rovasti
Hj. Svanberg rouvineen, jotka toivat juhlan-
viettäjäille tervehdyksenä kauniin valkoisen
liljan sekä kokoelman raamatullisia kuvia
yhdistyksen jäsenten keskeisissä hartaustilai-
suuksissa käytettäväksi. Sen lisäksi piti ro-
vasti Svanberg läsnäoleville rouva Ritalan
tulkitsemana kauniin ja sattuvan puheen.
Tässä tilaisuudessa pyysivät yhdistyksen joh-
tokunnan jäsenet rovasti ja rouva Svan-
bergia »Heffata»-yhdistyksensä kunniajäse-
niksi kiittolisuuden osoitukseksi siitä huo-
miosta, ystävällisyydestä ja avuliaisuudesta,
jota he aina paikkakuntansa kuuroille ovat
osoittaneet.

Juhlaan oli saapunut joukko sähkösanomia
ja onnitteluja, jotka luettiin. Niitä olivat
lähettäneet kuurojenyhdistykset Viipurissa,
Kuopiossa, Kotkassa, Jyväskylässä, Hämeen-
linnassa, Lahdessa, Salossa, Lappeenrannas-
sa, Riihimäellä, Turussa (myös raittiusseura).
Sen lisäksi esittivät yhdistystensä puolesta
suullisia tervehdyksiä neiti Siiri Talvia Tam-
pereelta, nti Ina Nordlund Porista, hra San-
teri Virtanen Hämeenkyröstä, rouva Elma Ig-
natius Helsingistä. Tervehdyksiä saapui vie-
lä pastori K. A. Nymanilta Vaasasta, hra
John Sundbergilta Helsingistä, opettaja Kos-
ti Lehtiseltä Jyväskylän kesäyliopistosta ja
hra Ville Heikkiseltä Kotkasta.

Erittäin liikuttavan ja kauniin puheen vai-
najille piti rouva Elsa Ritala. Puheessa muis-
teltiin erikoisesti rovasti ja ruustinna Luoma-
vainajia ja maanvilj. Kalle Ritalaa, sekä hei-
dän työtään Kokemäen jokilaakson kuurojen
hyväksi. Puhe on julkaistu lehtemme siv. 107.

Erytisen huomion esineenä koko juhlain
ajan oli »Heffata»-yhdistyksen perustaja
rouva Elma Ignatius.

25-vuotisjuhlaa jatkettiin seuraavana päi-
vänä, sunnuntaina maanviljelijä Aksel Rita-
lan Kokki-nimisellä maatilalla lähellä Vinki-
lää. Kun kuurot sunnuntai-aamuna lähestyi-
vät taloa näkivät he sen pihamaan monilla
Suomen sini-valkoisilla lipuilla, lehtimajoilla
ja vihreillä köynnöksillä koristetuksi. Kar-

tanon vieressä on vielä vähän keskeneräise-
nä korkea ja tilava riihirakennus, joka ti-
laisuutta varten oli muutettu kirkoksi, jos-
sa päivän toimien aluksi rovasti H. Nyberg
piti juhla-jumalanpalveluksen. Tämä rak-
ennus olikin siihen tarkoitukseen erittäin
sopiva. Päivä paistoi ulkona polttavan kuu-
masti ja silmiä häikäisevästi. Mutta täällä
oli viileää ja varjoisata ja riittävästi tilaa
uudessa, puhtaassa, suuressa rakennuksessa
vaikkapa 200 ihmiselle. Tässä riihirakennuk-
sessa suoritettiin sitten päivän henkinen oh-
jelma. Siellä piti rouva Elma Ignatius mie-
lenkiintoisen esitelmän lapsuutensa ja nuor-
ruutensa ajoilta Pietarsaareissa. Siellä piti
myös hra I. Kangasniemi kauniilla viittoma-
kielellä esitelmän »Väliskärin kertomusten»
mukaan kuningas Kustaa II Adolfista, jon-
ka kuolemasta tänä vuonna tulee kuluneek-
si 300 vuotta. j.n.e.

Näin kului ihana, lämmin päivä Kokemäen-
joen rannalla ystävällisessä ja kovin vieraan-
varaisessa talossa. Pihamaalla ja huoneissa
liikkui paljon hiljaista kansaa. Oli siinä
nuoria ja oli vanhoja, toiset kirkkaissa ke-
säpuvuissa ja kansallispuvuissakin, toiset
taas yksinkertaisemmissa, siisteissä pyhä-
vaatteissaan. Ohjelmaan kuului m.m. vie-
lä kuvaelma Aleksis Kiven kirjoittamasta
kirjasta »Seitsemän veljestä». Se oli var-
maan hyvin onnistunut ja hauska, mutta
ikäväkseen täytyi tämän kirjoittajan pois-
tua juhlasta jo ennen kuvaelman esitystä.

Vähitellen alkoivat osanottajat sitten ha-
jaantua, palaten kukin koteihinsa jokapäi-
väisiin askareihinsa. Mutta mieliin jäi kau-
nis muisto hyvästä ja arvokkaasta juhlasta.

H. N.

Vinkilä

**MUUTAMIA SANOJA TÄMÄNKEVÄISTEN
KUUROJEN RIPPILASTEN LUETTAVAKSI**

(Yllämainittu kirjoitus oli otettu lehtemme nuorten numeroon, mutta jostakin syystä oli kirjoituksen loppuosa jäänyt siitä pois. Liitämme nyt poisjääneen osan kirjoitukseen.)

On olemassa vielä nytkin monta äitiä ja isää, jotka rukoilevat Jeesuksen siunausta lapsilleen. He toivovat, että heidän lapsistaan tulisi hyviä ja onnellisia ihmisiä, jotka kelpaavat Jumalalle ja ihmisille. Sentähden koettavatkin he kasvattaa lapsiaan niin hyvin kuin voivat. Ja kun tuntevat, etteivät itse osaa ohjata lastensa elämää oikeaan suuntaan, niin pyytävät he hartain rukouksin, että Herra Jeesus siunaisi heidän lapsensa ja varjelisi heidät pahasta.

On varmaa, että teilläkin, tämänkeväiset rippilapset on hyvä isä ja äiti kotona, jotka ovat paljon rukoilleet teidän puolestanne. Ja päivänä, jolloin te pääsette ensi kerran Herran ehtoolliselle ovat he erikoisesti pyytäneet Jeesuksen siunausta teille. Monet kymmenet kuurot oppilaat Suomessa ovat H. ehtoolliselle lasketut näinä aikoina. Uskon, että näitten oppilaitten opettajatkin ovat rukoilleet oppilaittensa puolesta. Hyvä opettaja on ahkera rukoilija. Hurskas opettaja muistaa aina rukoillen huokaista oppilastensa puolesta: »siunaa, Jeesus minunkin oppilaitani». Monet rukoukset kohoavat siis, Jeesuksen luo teidän nuorten puolesta. Vanhemmat, opettajat ja monet kuurojen ystävät puhuvat Jumalalle teidän tähtenne ja pyytävät, että teistä tulisi onnellisia ja hurskaita, ihmisiä, joissa Jumalan henki asuu.

Kouluaikanne päättyy nyt. Te menette suureen maailmaan onneanne etsimään. Ankaara ja vaikea on monen kuuron elämä. Mutta elkää luopuko koskaan pois elävästä vaipahtajastamme Jeesuksesta. Vaikkakin ulkonainen elämänne olisi raskas, niin Hän voi auttaa kovan onnenkin tullessa. Säilyttäkää Jeesuksen siunaus sydämässänne, niin tulee elämänne onnelliseksi. Jumalan sanan tutkiminen ja sen totteleminen, rukouksen jokapäiväinen harjoittaminen sekä Herran ehtoollisella käyminen vaikuttavat sen, että pysytte Jeesuksessa ja pääsette kerran kuolemassa ijäisiin asuntoihin Jumalan luona.

**ROUVA EEVA VILKKI 50-VUOTIAS
27. VII. -32.**

Kaikki Oulun kuuromykkäinkoulun entiset ja nykyiset oppilaat näkevät varmaan ilah-tuen rakkaan tutun, »Eeva-rouvan» kuvan lehtemme sivulla ja yhtynevät sydämestä toivottamaan hänelle paljon onnea: »Jumalan runsasta siunausta», hänen merkkipäivänsä johdosta.

Eeva Vilkki

Oulun koulun oppilaat vuosilta 1907—14 muistavat »Eeva-rouvan» aivan koulunkäyntinsä ensi päivästä, kouluun tulohetkestään asti. Hänhän se oli, johtajatar neiti Eeva Reinilä, joka pienen koululaisen alun otti vastaan Oulun koulun kauniiseen suureen asuntolaan, ja joka sitten tosi äidin tavalla huolehti ja hoivasi pientä poikaa ja tyttöä 2 ensimmäistä kouluvuotta — ja enemmänkin. Oli niin turvallista olla »Eeva-neidin» hoidossa. Hänen johtonsa ja kasvatuksensa oli niin rauhallista ja tasaista, kurikin niin äidillisen lempeää ja vakavaa.

Hänpä se oli myös yksi niistä opettajista, joka koulun puolella pienet alokkaat hoiviinsa otti ja omaan luokkaansa johdatti.

Muistattehan, kuinka seisotte sydän pamppaillen ujoudesta ja levottomasta odotuksesta pitkässä rivissä ja I luokkain opettajat teitä tutkivin silmin rauhoittavasti hymyillen ja taputellen tarkastelivat ja jakoivat eri luokille: yksi, kaksi, kolme, yksi, kaksi, kolme j.n.e. Ja niin sai myös »Eeva-neiti» oman luokkansa, milloin a:n, milloin b:n, milloin c:n, monta kertaa peräkkäin, aina kahden vuoden kuluttua uudestaan.

Hän nimittäin hoiti (kuten nykyinen miehensäkin, opettaja E. Vilkki, jonka kanssa hän meni naimisiin v. 1914 ja silloin luopui johtajattaren toimesta, saaden opettajan virran) — yksinomaan ääntämisen ja kieliope- tuksen alkeiden opetusta yli 10 vuotta. Siten hän tutustui erikoisesti aina pieniin kuuromykkiin ja tottui varmaksi ja taitavaksi ääntämis-opettajaksi. Kyllä tiedätte, »Eeva-rouvan» oppilaat, kuinka paa poo puuta j.n.e. kymmeniä, satoja kertoja kaiutettiin, jotta ääni vahvistuisi ja kirkastuisi sekä eri äänteet selvenisivät. Siinä ei saanut väsyä eikä kyllästyä.

Hyvää piti tulla ja opettaja jaksoi niin ih- meen kärsivällisesti ja rauhallisesti harjoit- taa. Entä ne ensimmäiset kirjoitusyritykset! Miten lieneekin »Eeva-rouva» saanut kynät käsissä niin pysymään ja kääntymään, että sangen pian osasitte kirjoittaa oikein kau- niisti. Vihkojen piti olla hyvin, hyvin siistit, eikä totta?

Sehän se oli ikävää ääntämis-opettajain mielestä, että piti antaa oppilaat aina III:n luokan alussa toisille opettajille — juuri kun oli alkanut oikein pitää omasta luokastaan ja juuri kun oli päästy hiukan oppimisen alkuun. »Omat oppilaat» tulivat toisten »omiksi» eikä I luokkain opettajilla ollut ensinkään sitä iloa, että olisivat saaneet seurata oppilaittensa kasvua isoiksi ymmärtä- väisiksi VIII:s-luokkalaisiksi. Niinpä he pyy- sivätkin v. 1918 saada viedä oppilaansa kou- lun läpi — ja siitä saakka on kullakin opet- tajalla ollut oma luokkansa aina 8 vuotta. »Eeva-rouva» on sen jälkeen ehtinyt viedä yhden luokan läpi koulun ja nykyinen luokka alkaa syksyllä 7:nneen vuotensa.

Kiitollisina muistelevat varmaan rouva Eeva Vilkin oppilaat hyvää, äidillistä, aina tasaista ja ystävällistä opettajaansa. Ilolla muistanevat he myös hänen herttaista ko- tiansa, jossa niin usein saivat vierailta sekä myös autella puutarhassa, halkovajassa, kä- sitöissä ja siten harjaantua käytännöllisissä toimissa koulu-opintojen ohella. Eiköhän »Eeva-rouvan» harras ja vakava opetus us- kontotunneilla ole erikoisesti oppilaitten sy- dämet häneen kiinnittänyt. Ja tieto siitä, että hän jatkuvasti osanotolla ja esirukouk-

sin heidän elämänsä maailmalla seuraa, an- tanee nyt onnentoivotuksiin sitä kiitollisem- man ja lämpimämmän sävyn.

Rouva Eeva Vilkki tulee ensi elokuussa olleeksi Oulun kuuromykkäinkoulun opetta- jana tasan 25 vuotta. Siis sopii hänen viet- tää kaksinkertaista juhlaa »Unikekona». Vuosien vierieessä on ehtinyt olla monenlais- ta vaihetta, raskasta jos iloistakin, kuten ai- na ihmis-elämässä. Mutta Eeva Vilkin mat- kan teko on aina näyttänyt olevan tasaista, sitkeää, ahkeraa ja menestyksellistä eteen- päinmenoa. Pirteänä ja kestäväenä, aina ys- tävällisenä, rauhaa rakastavana ja -raken- tavana toverina me hänet koulussa tunnem- me. Ja kotinsa hyvänä henkenä, taitavana ja tyynenä emäntänä hän levittää ympäris- töönsä viihtyisyyttä ja kodikkuutta, joka ve- tää luuksensa toveri- ja ystäväpiirin kerta kerran jälkeen.

Me työtoverisi ja ystäväsi yhdymme tässä toivottamaan Sinulle, 50-vuotiaalle kelpo to- verillemme:

Suokoon suuri hyvä Jumala Sinulle edel- leen voimia ja siunausta työhösi koulussa ja kodissa! Saakoon elämäsi jatkua rauhassa, Jumalan armon turvissa »hedelmää kantaen ja kasvaen».

(Kol. 1: 10)

S. T—nen.

HÄMEENLINNAN KUUROJEN AUTOMATKA AVIKIIN

Terveisiä! Mistä? kysytte lukijani. Meillä olisi nyt antaa terveisiä vaikka puolelta Hä- meen kaunista lääniä, mutta tyydymme sa- nomaan terveisiä Ävikistä ja Hämeenlin- nasta. Jälkimäinen oli matkan alku ja ensin- mainittu matkan päämäärä. Niin, kesä tuli ja Hämeenlinnan kuuromykkäin yhdistys sulki ovensa ja pyrähti lentoon muotiin tul- leen tapansa mukaan. Sunnuntaina kesäk. 19 p. kello 8 aamulla komensi pappi Miina- mamman sekä tyttäret ja pojat kuorma-au- toon itse istuen ajajan viereen ja antoi käs- kyn ajaa Hyvinkäälle Ävikiin.

Ävik! Hyvin paljon on siitä jo kirjoitettu Monet onnelliset ovat siellä käyneet. Kenel- lekään Ävik ei ole tuntematon. Mutta sentään

löytyy monta, joilla ei ole ollut onnea käydä Ävikissä. Mikä vahinko! Sillä Ävik on todella näkemisen arvoinen. Hämeenlinnan kuuromykkäin yhdistyksessä usein haaveiltiin käydä Ävikissä ja nyt sitten tuli haaveesta tosi. Matkaansa on jokainen sydämestään täydellisesti tyytyväinen. Meidän sydämemme jäivät Ävikiin, niin täydellisesti Ävik meidät valloitti. Ävikiläiset ottivat meidät niin sydämellisen lämpimästi vastaan aivan kuin vanhat sukulaisensa. Ei mitään turhia kursailuja, kaikki oli lämmintä ja aitoa. Ensin johdettiin matkalaiset kuuman kahvikulalan ääreen. Sitten piti vanha ystävämme, rovasti, saarnan. Saarnan aihe oli tuttu: Jeesus ruokkii 5000 miestä korvessa. Saarnan aihe oli tuttu kaikille meille, mutta nyt se synnytti suuren hartauden katsellessamme Ävikin hoidokkeja. Näitäkin Jeesus ruokkii, ajattelimme hiljaa mielissämme. Ävikissä on 4 sokeaa kuuromykkää. Liikuttavaa oli nähdä miten näkevät tulkitsivat saarnan sisällön sokeille. Silmät kävivät kosteiksi siitä näystä. Se oli niin harrasta. Yksinpä vilkas ja aina äänessä oleva pikku Mattikin istui hartaana ja koetti tarkkaan seurata saarnaa.

Katselimme sitten Ävikin läpi ja paljon olikin nähtävää. Ävik ei ollut enään vieras. Se oli nyt kuin keidas erämaan matkalaiselle. Me kuuromykkät vaellamme kuulevien suuressa ihmiseressä. Harva meitä ymmärtää, harva osoittaa myötätuntoa. Kaikilla on niin kiire päästä eteenpäin.

Ävikissä on kuuromykkäin valtakunta. Kuuromykkä, ken tahansa, on aina tervetullut Ävikiin. Siellä saa hän ymmärtämystä ja siellä kohdellaan hyvin, vieläpä tarjotaan vieraanvaraisuuttakin. Mekin matkalaiset saimme paitsi kahvia, maukkaat päivälliset ja niin kuin pidoissa ainakin piti herra Sundberg pöytäpuheen. Sanat ovat köyhiä kuvailemaan kaikkea sitä liikuttavan kaunista mitä Ävikissä sai nähdä. Rakkaus asustaa Ävikin kodissa ja rakkaus on suurinta. Lukijani, jos et vielä ole käynyt Ävikissä,

Hämeenlinnan kuurot Ävikissä

koeta asettaa niin, että voit käydä siellä. Älä mene kuin vieras, vaan mene kuin omiesi luokse. Avaa sydämesi Ävikiläisille. Raamatussa on kohta kun Jeesus sanoi Simon Pietarille: »Simon, Johanneksen poika, rakastatko minua?» Simon Pietari vastasi Jeesukselle: »Herra sinä tiedät, että rakastan Sinua.» Jeesus vastasi Simon Pietarille: »Ruoki minun karitsojani». Jeesus tekee meille jokaiselle tämän saman kysymyksen. Saman vastauksen me annamme kuin Simon Pietari ja saman pyynnön Jeesus meille tekee. Voimmeko vastata kieltävästi?

Muistakaamme aina Ävikin kotia ja sen hoidokkeja. Autuaampaa on antaa kuin ottaa. Kukaan meistä ei ole niin köyhä, että ei voisi uhrata jotakin Ävikin hyväksi. Ävikissä osataan olla kitollisia pienistäkin antimista. Heidän kasvonsa aivan kirkastuivat, kun saivat matkalaisilta tuliaisia.

»Ain armo Herran on.»

K y n ä.

JUHANNUSMATKA VAAJASALMELLE

Oli kaunis juhannusaattopäivä. Kuopion K.m.-Urheilijat järjestivät silloin huvimatkan hiihtäjäpoikamme Vilho Hirvosen kotiin Vaajasalmelle. Odotettiin maalaiskuuroja mukaan, mutta kun heitä ei alkanut

kuulua, niin me kuopiolaiset lähdimme 9-henkisellä joukolla täsmälleen klo 12 päivällä kuorma-autolla ajamaan. Matkan varrella pyrki muutakin yleisöä mukaamme kun linja-autot olivat täpötäynnä juhannusväkeä. Suostuimme kyllä ottamaan niin paljon kuin vain mahtui.

Meillä oli taitava kuljettaja, joten ei tarvinnut pelätä onnettomuutta. Ja hauskaisti sujui matkamme leikkiä lasketellessa ja tyytyväisinä oltiin. Meidän mukanamme oli 3 iloista pojanloppia, jotka pitivät kaikkien mieltä hilpeänä ilveilyllä ja humoristisilla puheilla, nimittäin Pirskas-Martti, Kiljusen Kalle ja Juhannus-Jussi. Auto kiidatti meidät vinhaa vauhtia 2 tunnissa Iisveden asemalle, sitten siirryimme Oy. Huugo Hannulan moottoriin. Siinä ajettiin 15 km Vilhon kotirantaan. Rannasta mentiin sitten metsäpolkua myöten »Pirttimäki»-nimiseen Vilhon kotiin.

Pihalla oli meitä vastassa jo ennemmin polkupyörillä menneet maalaistoverimme. Talon ystävälliset väet ensin käittelivät ja lausuivat meidät tervetulleiksi. Kello oli 7, kun oltiin perillä. Emännät huolehtivat kahvin keitosta, ja sen juotua mentiin järven rantaan kokolle. Ihmeeksemme oli sinne kertynyt suuri joukko Vilhon ystäviä ja tuttavita ja muitakin juhannusvieraita. Ja meillä oli onni saada hyvä tulo Urheiluseuralle kahvitarjoilusta. Ohjelma oli vapaata, mutta oli vähän varattu Fortuna-peliä kuuleville ja palkinnoiksi annettiin 3 esinettä. Ja sitten oli siellä vielä hanurin ja viulun soittoa sekä tanssia kerrakseen. Kellon ollessa 12 alkoi juhlayleisö häipyä yöpuulle. Me kurot jäimme iloa pitämään klo 2 saakka. Pojat harmittelivat kun naisia oli vain 3 lähtenyt matkaan. Mekin mentiin yöpuulle, vaan ei uni tahtonut tulla, kun hyttyset tekivät kiusaa. Yösiijat oli järjestetty miehille ja naisille erikseen aittaan. Ja sängytkin oli aittaan pantu.

Seuraavana aamuna oli taas lämmin, aurinkoinen päivä. Päätettiin mennä joukolla veneellä kilometrin päässä olevaan saareen. Ihmettelin, että maallakin löytyy sellainen mitä ihanin hiekkasaari. Siinä sai jokainen paistattaa itsensä neekeriksi. Ja

vesikin oli niin lämmintä, että saatiin uidakin. Puolen päivän tullen täytyi lähteä kahville ja syödä piti myös. Talon emäntä oli antelias ruuan jaossa. Mitä tarvittiin sitä toi vieraanvarainen talon emäntä pöytään. Iloisesti kuluiivat päivät leikkien. Juhannus eli Jussinpäivä oli oli. Seuraavana päivänä, lauantaina tarkastimme koko talon ulkorakennuksia myöten. Kaikki rakennukset olivat hyvät ja näkyy Vilholla olevan hyvä koti. Navettakin oli kaunis. Se oli rakennettu omatekoisista sementtitiileistä, ja oli se tullut maksamaan 20,000 mk. Rakentajina oli ollut Vilhon serkku ja Vilho itse. Tarmokas näkyy Vilho olevan, kun nykyään rakentaa jyvääntä ja lisää uutta asuntoa. Taitanee rakentaa tulevaa omaa kotiansa varten?

Ilta alkoi lähestyä ja emäntä ilmoitti lämmittäneensä saunan, että saamme kylpeä. Pojat juoksivat metsään tekemään vastoja kaikille, talon väellekin. Sitten tuli naisten vuoro ensin rientää saunaan ja viimeiseksi miesten. Hyvä löyly saatiin.

Myöhemmällä alkoi osa juhannusvieraitamme matkata pois kotiinsa polkupyörillä. Me kuopiolaiset jäimme edelleenkin odottamaan seuraavaa sunnuntaipäivää. Se olikin meille viimeinen ilon päivä, ja täytyi laittaa matkatavarat kuntoon. Illalla lähdettiin taivaltamaan metsäpolkua myöten rantaan, jossa moottori odotti. Rantaan oii saattamassa talon isäntä ja emäntä lapsineen. Vilho ja hänen nuori siskonsa saattoivat moottorilla meidät Iisveden asemalle asti. Vielä oli moottorin perässä saattajana yksi veneellinen naapurin väkeä. Rannassa hyvästellessä talonväkeä tuli monelle kyynel silmiin. Talon väet pyysivät tulemaan taas ensi kesänäkin. Me vastasimme, että jos aika sallii ja jos eletään, niin kyllä tullaan. Moottorin mennessä nenäliinat hiuskuttivat jäähyväisiä rannalle jääneille ystävällisille ja hyväsydämisille ihmisille.

Iisvedellä saimme odottaa vähän aikaa autoa. Sama auto tuli meitä hakemaan, joka oli vienytkin. Iisvedeltä lähdettiin kellon ollessa 8 ip. ja saavuttiin Kuopioon 9.30 maissa. Hauskasti sujui matkamme ja jäljelle jäi vain kaunis muisto.

URHEILUOSASTO

KUL:n MESTARUUSKILPAILUT TAMPEREELLA 30—31. 7. 32

5 MAAILMANENNÄTYSTÄ!

Kuuromykkäin Urheiluliiton rata ja kenttärheilukilpailut pidettiin Tampereella 30-31 p. heinäk. Tampereen Kuuromykkä-Urheilijain» toimesta. Kilpailuja, jotka järjestettiin juhlakilpailuina seuran 25-vuotisjuhlan yhteydessä, suosi mitä parhain sää. Osanottajia oli ennätysmäärä: 51, = 15 naista ja 36 miestä. Tämä ja monet uudet Suomen ja maailman kuuromykkäin ennätykset antoivat kilpailuille loiston, joka varmasti oli omiaan lisäämään urheiluinnostusta maamme hiljaisen maailman urheilijapiireissä.

Tässä tulokset näistä olympialaisvuoden ennätyskilpailuista:

100 m naisille: I p. ja mestaruus Lempi Rantala, Kyminlaaks. Tähti, 15,1; 2) Martta Nieminen, Turun »Valpas», 20 sm jäl.; 3) Elsa Pyymäki, Hämeenlinna, 2,5 m jäl.

Pituushyppy naisille, I p. ja mestaruus Martta Nieminen, 3,99 (uusi k.m. maailmanennätys), 2. Kaisu Valtari, Hämeenlinna Kuuromykkä-Urheilijat, 3,98, 3) Tyyne Mäkinen, Pietarsaaren K.m.-Urheilijat, 3,90.

Kuulantyyntö naisille: I p. ja mestaruus Martta Nieminen, 8,03, 2) Elsa Pyymäki 7,90, 3) Rakel Laitinen, Helsingin K. V.- ja U-seura, 7,88.

100 m: I p. ja mestaruus B. Ahlbäck, Helsinki, 12,3; 2) Matti Katainen, T:re, 10 sm jäl.; 3) Leo Kaurela H:linna, 6 m jäl.

200 m: I p. ja mestaruus B. Ahlbäck, 24,6; 2) Matti Katainen, 3,70 m. jäl.; 3) Veikko Lehtonen, Helsinki, 5 m jäl.

400 m: I p. ja mestaruus M. Katainen, 58,1 sek.; 2) P. Palmu, Turku, 59 sek.; 3) P. Valtari, H:linna, 60,1 sek.

800 m: I p. ja mestaruus T. Ala-Kilponen, T:re, 2,08,1 (uusi maailmanennätys); 2) P. Palmu 2,12; 3) P. Valtari 2,13.

1,500 m: I p. ja mestar. T. Ala-Kilponen, 4,21,4 (uusi k.m. maailmanennätys); 2) P. A. Niinikangas, Turku, 4,21,9; 3) P. Palmu 4,23,5.

5,000 m: I p. ja mestaruus Matti Mölsä, Viipuri, 15,12,4 (uusi loistava k.m. maailmanennätys); 2) P. Niinikangas 15,33; 3) T. Ala-Kilponen, 15,40.

Kuulantyyntö: I p. ja mestaruus Valentin Kaurela, 12,55 (uusi k.m. maailmanennätys); 2) V. Mälkki, Viipuri, 11,04; 3) Leo Luoto, Viipuri, 10,60.

Kiekonheitto: I p. ja mestaruus V. Kaurela 35,57 (uusi maailmanennätys); 2) V. Mälkki 31,40; 3) B. Ahlbäck 27,37.

Keihäänheitto: I p. ja mestaruus V. Kaurela 46,10; 2) H. Vikberg, Helsinki, 44,14; 3) V. Mälkki, 44,13.

Pituushyppy: I p. ja mestaruus V. Kaurela 5,92 (uusi Suomen k.m. ennätys); 2) B. Ahlbäck 5,71; 3) V. Lehtonen 5,50.

Korkeushyppy: I p. ja mestaruus V. Kaurela 165; 2) B. Ahlbäck 160; 3) V. Lehtonen 160.

Seiväshyppy: I p. ja mestaruus V. Kaurela 300. (K. ei koettanut korkeammalta seivään katkeamista peläten.) 2) S. Vuorimies, Jyväskylä, 260; 3) A. Lyytikäinen, Viipuri, 245.

4×100 m viesti: I p. Helsingin K. V.- ja U-seura 49,6 (uusi ennätys). Joukkueessa juokisivat H. Vikberg, V. Lehtonen, A. Helenius ja B. Ahlbäck. 2) Hämeenlinna 51 sek.; 3) Kyminlaakson Tähti 53,5 sek.

Lisäksi oli ohjelmassa uintikilpailuja ulkopuolella mestaruuskilpailujen.

Tulokset niistä seuraavassa:

50 m rintauinti naisille 1) Aura Eskelinen, H:ki, 58,9 (uusi ennätys); 2) Rakel Laitinen, H:ki, 1,0,4; 3) Sylvi Kangas T:re 1,8,8.

50 m vapaauinti miehille: 1) T. Aittomäki, T:re, 45,3; 2) R. Pitkänen, H:ki, 46,0; 3) A. Sohlström, Kuopion K.-U. 47,2

100 m rintauinti miehille: 1) V. Koskinen 1,46,9; 2) R. Pitkänen 1,49,9; 3) Leo Kaurela 1,51,5.

Uintikilpailujen tulokset ovat tyydyttävän hyviä, ja tyyli varsinkin voittajilla pitkälle kehittynyt ja oikeaan suuntaan.

Yleisvaikutukseltaan jättivät nämä kilpailut osanottajille ja niitä seuraamaan saapuneille mieluisan ja innostuttavan muistona. (Aamulehti)

KUL:n LIITTONEUVOSTOSSA 30. 7. 32

Tampereen Raittiusseuran talolla Mustanlahdenkatu 18 oli saapuvilla liittohallitus kokonaisuudessaan sekä Turusta I. Vuorinen, Hämeenlinnasta H. Ylén, Jyväskylästä N. Toikkanen, Tampereelta M. Katainen Kuopiosta A. Holopainen, Viipurista A. Suikkanen, Helsingistä Hj. Sandblom sekä muutamia sivullisia seuraamassa asiain käsittelyä.

Pöytäkirjan lukemisen ja erinäisten ilmoitusasiain jälkeen puheenjohtaja Karilas esitti, kuinka liiton uusia jäsenkirjoja voidaan käyttää m.m. henkilöllisyystodistuksina, kun niiden etumaiseen sisäkanteen liimataan kirjan omistajan valokuva ja varmennetaan liiton leimasimella. Sellaisena se pätee myöskin postissa ja ulkomaisissa kilpailuissa.

Joukkuekilpailujen osanottomaksu päätettiin pysyttää entisellään ja ennen jaettujen arvoesinepalkintojen asemasta jakaa muistoksi kunniakirjoja.

Ehdotus liiton jäsenmaksuperusteitten muuttamisesta samanlaiseksi kuin kuuluvien liitoissa on käytännössä ei aiheuttanut toimenpiteitä, koska jäsenten luokittelu perustaja-, vakinainen-, vuosi- ja lahjoittajajäseniin tekisi sen vähemmän tarkoituksenmukaiseksi.

Hiihtomestaruuskilpailujen ohjelmaan päätettiin liittää nuorten, alle 21-vuotisten 10 km hiihtomestaruus, joten ensi talvena tulevat hiihtomestaruuskilpailujemme lajit olemaan seuraavat:

1. kilpailupäivänä:

10 km nuorten alle 21-v. mestaruus,
10 km yleinen mestaruus
10 km ikämiesten, yli 35-v. mestaruus
10 km seurainvälinen joukkuehiihto.

2. kilpailupäivänä:

3 km naisten mestaruus
20 km yleinen mestaruus.

Kaikki 10 km pituiset matkat hiihdetään samalla kertaa.

Ensikesäisiin mestaruuskilpailuihimme, jotka pidetään Viipurissa elok. alkupuolella, liitettiin ohjelmaan lopullisesti 110 m aitajuoksu sekä 50 ja 100 m uinti naisille ja miehille, joten kilpailulajeja tulee olemaan parikymmentä, kuten seuraavasta näkyy.

100 m juoksu	Pituushyppy
200 m >	Korkeushyppy
400 m >	Seiväshyppy
800 m >	Kiekonheitto
1.500 m >	Keihäänheitto
5.000 m >	Kuulantyoöntö
110 m aitajuoksu	4×100 m viesti

Naisten 100 m juoksu
pituushyppy
kuulantyoöntö

Uinti:

Naiset	Miehet
50 m vapaauinti	50 m vapaauinti
100 m rintauinti	100 m rintauinti

Näistä kaikista lajeista tulee siis ensi kesän kilpailuissa voittajille sekä mestaruusmitali että -titteli, joten toivotaan urheilijoittemme harrastavan entistä enemmän myöskin aitojen yli juoksua (miehet) sekä miesten että naisten rinta- ja vapaauintia.

Rajoitetun ajan takia ei ehditty käsitellä kaikkia kysymyksiä, joita osanottajilla näkyi tavallisuuden mukaan o'evan säkkikaupalla, vaan jätettiin ne talveksi hautumaan.

Ruuri.

K.U.L:n MESTARUUSKILPAILUJEN JOHDOSTA ERÄITÄ HUOMIOITA

Tämän vuoden mestaruuskilpailut antoivat yllätyksiä todella koko rahan edestä.

Vaikkakin kilpailujen järjestelypuolessa huomasi eräitä puutteellisuuksia, kohosivat ne sentään tuloksiltaan, ja urheilullisestikin niitä tarkastellen, yläpuolelle entisten mestaruuskilpailujemme. Kokonaista 10 uutta ennätystä saavutettiin näitten kisojen 19:sta lajista, niistä 5 maailmanennätystä.

Suurenmoinen tulostason paraneminen on iloinen yllätys todettavaksi, mutta mielestäni vielä suuriarvoisempi oli huomio siitä, että Hämeenlinna on saanut vaarallisen kilpailijan itsestään pääkaupungista.

On kilpaurheilun hengen mukaista, että voittaja vaihtelee. Ilman terveellistä vaihtelua pysyisi urheilu ja sen tekniikka vanhoissa uomissaan, tulostaso saattaisi pysyä vuodesta vuoteen samana ja siten muodostuisi urheilu aikuisten leikiksi joka ajan pitkään veltotuttaisi ja kyllästyttäisi. Kilpailu tekee urheilusta, olipa kysymyksessä mikä laji hyvänsä, miehisten miesten leikin, joka kyllä vaatii paljon sekä henkisiä että ruumiillisia ominaisuuksia, lahjoja, tarmoa ja voimaa, mutta joka myös saa aikaan enemmän kuin urheilu saisi ilman yksilöiden keskinäistä kilpailua. Tarkoiton innostusta ja huomiota, jonka kilpaurheilu saa suurten yleisömassojen keskuudessa syntymään. Innostus terveysvoimisteluun ja -urheiluun, joka viime vuosina on voimakkaasti levinnyt meidänkin maassamme, on kieltämättä seuraus suomalaisen kilpaurheilun ja miksei myös -voimistelun korkeasta tasosta.

Sen herättämä huomio taasen ilmenee voimakkaimmin siinä innostuksessa, jolla Suomen kansa sonnusti parhaat urheilijapoikansa juuri päätyneisiin Olympialaisiin kisoihin.

Lukuisat uudet nimet tämänvuotisten mestaruuskilpailujemme osanotto- ja tulosluet-

teloissa antavat oikeuden uskoa tuon samaisen innostuksen levinneen myös maamme kuurojen asukkaitten keskuuteen.

Viime vuodet on Hämeenlinna vallinnut meidän urheilumarkkinoitamme niin ylivoimaisesti, ettei muilla kaupungeilla ole ollut mitään sanomista yleispisteissä. Näissä kilpailuissa näytti kuitenkin siltä kuin varjo olisi ilmaantunut synkentämään hämeenlinnalaisten tappioista puhdasta mainetta. Helsingin k.m. urheiluseuran keskuudessa on viime vuosina tehty innokasta työtä urheilun hyväksi. Hiljaista, sitkeätä uurastamista se on ollut, se on kysynyt paljon innostusta ja kärsivällisyyttä, sillä yhdistystoiminnan monet haarat ovat saaneet juuri urheilumiehistä ja -naisista keskeisimmät voimansa ja silloin on urheiluharrastus pakostakin jäänyt pienemmälle osalle voimien jaossa.

Hellittämättä on kuitenkin työskennelty ja nämä mestaruuskilpailumme antoivat aavistuksen renessanssikaudesta pääkaupungin kuurojen urheiluelämässä. Kohta 20 vuotta sitten, Vaasan kilpailujen jälkeen v. 1914, jolloin muistelen olleen viimeiset kilpailut, joissa H:gin k.m. urheilijat laajemmin kunnostautuivat, alkoi maaseudun valtakausi Suomen k.m. urheiluelämässä. Voimakas maaseutuväestö on joittenkin harvojen kykyjensä avulla voinut pitää ylivalan milloin milläkin kolkalla maata. Tampere, Turku, Viipuri ja Hämeenlinna ovat vuoronsa perään kyenneet lähettämään kilpailuihimme urheilijoita, jotka ovat työntäneet pääkaupungin edustajat huomaamattomiin. Sitä on jatkunut vuodesta vuoteen, huolimatta kaikista ponnistuksista.

Nyt näkyi kuitenkin hedelmiä tehdystä työstä, ja toivoni on, että nyt saavutetut tulokset antavat pääkaupungin nuorille k. m. voimille lisää innostusta jatkuvaan voittoon johtavaan työhön.

Kaurela johtanut ylivoimaisesti alusta loppuun asti kymmenottelussa S.I.F:n mestaruuskilpailuissa Vaasassa 23-24. 7. 32.

100	Pituus	Kuula	Korkeus	400	110	Kiekko	Seiväs	Keihäs	1500
12,3	576	12,19	165	57,5	19,2	33,20	300	49.43	4.52,3

Summa 6072,415 p.

Lauantaipäivän kilpailuissa tuotti 200 m yllätyksen Ahlbäckin voittaessa Kataisen. Hän lisäsi sitä vielä sunnuntaina, voittaessaan 100 m loppukilpailun. K. kyllä valit-

Maailmanmestari T. Ala-Kilponen 800 ja 1500 m:llä

ti kipeätä jalkaansa, mutta Ahlbäck on nyt siksi varmassa kunnossa, että K. olisi terveenäkin ollut lujilla. 1500 m. voitti myös lujaan kuntoon päässyt Toivo Ala-Kilponen uudessa k.m. maailmanennätysajassa. Hänen vahvaa kuntoansa osoittavat myös sunnuntaina saavutetut 800 ja 5000 m ajat, jotka ovat nekin molemmat alle entisen maailmanennätyksen.

*

Matti Mölsä juoksi näissä kisoissa loistavasti, emme kiellä sitä etteikö hän olisi en-

Maailmanmestari M. Mölsä 5000 m:llä

nätyksen arvoinen, mutta vertaamalla loppupäänmiesten aikoja heidän aikaisemmin saavuttamiinsa tuloksiin, tuntuu kuin täytyisi epäillä kilpailijoille lasketun kierrosliian vähän. Mutta vaikkapa lisäksi kiertokierroksen = 350 m + 57—60 sek. Mölsän tulokseen, olisi se jokatapauksessa paras mitä kukaan k.m. maailmassa on juossut. Mölsä on harjoitellut ahkerasti ja tunnollisesti ja ansaitsee täydellä syyllä maailmanennätysmiehen tittelin.

*

Aivan huomaamatta jäi kentällä vanhojen tekijämiesten varjossa Turun punatukkainen keskimatkuri, P. Palmu. Kaksi toista ja yksi kolmas palkinto meni Turkuun. Se ei ole vähän ensimmäisissä mestaruuskilpailuissa! Eiköhän vain Lehtimäki-Seppälä kasvata kaikessa hiljaisuudessa siellä Turun puolessa itselleen manttelinsa perijää?

*

Helsingin nuori tulokas Lehtonen löi itsensä ensimmäisistä kilpailuistaan lävitse suurenmoisesti. Pikamatkoille ja moniotte-lijaksi hänellä tuntuu olevan mainiot ruumiilliset edellytykset, kunhan hän maltaa harjoituskentällä korjata erinäiset tyyli- virheet.

*

Viipurin Mälkki näkyi myös saaneen kaksikin seuraajaa itselleen. Luoto ja Lyytikäinen, samoin kuin Jyväskylän Vuorimies, ovat tervetullut lisä harvalukuiseksi käyneeseen urheilija-joukkueeseemme.

T u u l a.

(Jatk. ensi n:issa)

VIIPURIN KUUROMYKKÄ-URHEILIJAIN

seuramestaruuskilpailut järjestetään Hiekan kentällä elokuun 27—28 p:nä. Kilpailut alkavat 27. 8. klo 5 ip. ja 28. 8. klo 10 ap. Lopettajaisjuhla palkintojenjakoineen pidetään 28. 8. 32 klo 5 ip. Tiiliruukin kansakoululla Vilhonkatu n:o 26. Ilmoitus osanotosta on lähetettävä ensi tilassa A. Suikkaselle Viipuri, Kolikkoinmäki, Hallituskatu n:o 18, as. 3. Uusia jäseniä otetaan vastaan. Tervetuloa!

J o h t o k u n t a.

**HÄMEENLINNAN KUURROMYKKÄ-
URHEILIJAT**

toimeenpanee jäsentenväliset 5-ottelukilpailut kaupungin urheilukentällä sunnuntaina elok. 28 p. alkaen kello 10. Kilpaillaan ensi kerran Isä-Tarmo Juurevan lahjoittamasta kiertopalkinnosta. Kilpailulajit: 100 m, 1,500 m:n juoksu, kuula, keihäs ja korkeushyppy miehille. Naisille kolmiottelu: 100 m:n juoksu, kuula ja pituushyppy.

Kilpailujen loputtua lähdetään huviretkelle Perttulan Norjanmäelle. Monipuolinen ohjelma siellä. Kaikki sydämellisesti tervetulleita. Urheilutervehdyksin

HÄMEENLINNAN K.-U.

KILPAILUKUTSU

Meillä on täten kunnia kutsua KUL:oon kuuluvia jäseniä osallistumaan viisiotteluun, jonka asianomaisella luvalla järjestämme tulevan syyskuun 4 p:nä klo 11. Kilpailulajeina 100 m, kuulantyöntö, pituushyppy, keihäänheitto ja 1500 m juoksu. Vapaa asunto varataan. Palkintoina arvoesineitä. Osanottoilmoitukset mukaan liitettynä Smk. 10:— on tehtävä osoitteella: J. Luomajoki, Helsinki, Helsinginkatu 11 B. Runsasta osanottoa toivotaan. Urheilutervehdyksin

H:GIN K. V. ja U.-SEURA.

*Heffata k.m.Y:n 25-vuotis-
juhlaruno*

*Viideskolmatt' maaliskuuta
kauniisti se muistuttaa.
Eipä päivää meillä toista,
niin mi mieltä innostaa.
Nostaa riemun korkeasti,
saapi soimaan ihanasti
muistot aikain menneitten.*

(Jatk. s:ltä 102) JUHANNUSMATKA . . .

Kuopion Kuuromykkä-Urheilijat pyytävät täten lausua parhaat kiitoksensa talonväelle ja erikoisesti emäntä Hirvoselle, joka teki parhaansa huviretkeläisten viihdyttämiseksi ja hauskuuttamiseksi.

Eva Toivanen.

*Viideskolmatt' maaliskuuta
osasto syntyi pienoinen.
Vuodet monet eivät poista
muisteloja lapsen sen.
Siunasipa luoja lasta,
antoi nousta valohon.
Sille syntyi taivahasta,
into työhön jalohon.*

*Johtajaksi osastoomme
saimme Elma-rouvamme.
Hän se antoi säteet kirkaat
sydämihin kuurojen.
Antoi tiedon taidon jyvät,
osastoomme ohjeet hyvät.
Kiitos hälle ainainen.*

*Eipä, pirttiä niin pientä,
joss' ei Elmaa tunnettais.
miss' sä kierrät Suomennientä,
aina työtäns' siunattais.
Toukonsa jo tekee terää,
nostaa päänsä valohon.
Meissäkin jo halu herää,
työhön toimeen jalohon.*

*Osastomme ohjeet hyvät,
usein meitä opastaa.
Sieltä monet neuvon jyvät
yksilöihin aina saa.
Utterasti toimikaamme,
paljon hyvää aikaan saamme,
heelmät tasan jakakaamme.*

Elsa Ritala.

MUISTOSANAT VAINAJILLEMME

(»Heffatan» 25-vuotisjuhlassa).

Toiset joukostamme, kuten ruustinna ja rovasti Luoma ja Kalle Ritala ovat jo kutsutut pois täältä ajasta luotamme. — Heiltä niin paljon olemme saaneet hyvää ja kaunista aikoinaan yhdistyksessämme. Emme voi kiittää heitä, emmekä käydä heidän hautoillaan pitämässä muistopuheita ja laske-massa kukkia. — Muta me voimme muistella heitä kiitollisuudella ja rukoilla Jumalalta rauhaa heidän muistolleen. Jumalan rauhaa lepoon päässeille rakkaille vainajillemme

Elsa Ritala.

ESITELMÄPÄIVÄ SEINÄJOELLA

Seinäjoen K.m. Yhdistys piti esitelmäpäivänsä Seinäjoen Yhteistalossa heinäkuun 3 p. Kirkas aurinkoinen päivä antoi kokouksellemme kauniin leimansa. Osanottajia saapui kaikilta suunnilta lähes sadan paikkeille, olipa eräs iloinen neiti tullut Kuusamosta

saakka. Mutta heti alusta huomasi, että huono aika vaikuttaa kokouksemme, sillä eivät kaikki lähelläkään asuvat olleet saapuneet.

Kokous alkoi klo 10 ap. pastori Juho Karhun hengellisellä puheella, jonka tulkit si yliopp. Aimo Kangas viittomilla. Sitten saimme nähdä hra Eino Karilaan viittausta, ja mielestäni hän on Suomen parhaimpia k.m. viittoja ja esitelmöitsijöitä. Hän esitelmöi Tasavallan Presidentin Pekka E. Svinhufvudin elämänvaiheista lapsuudesta tähän päivään saakka. Ylioppilas Aimo Kangas, joka myös on tunnettu hyväksi viittojaksi esitelmöi Elias Lönnrotin elämästä. Pastori Juho Karhu piti m.m. esitelmän Henrik Ibsenistä.

Päivällisloman jälkeen puhuivat vielä pastori Karhu ja yliopp. Kangas. Hra Karilas puhui aiheesta »mitä hyötyä ja mitä vahinkoa on kuuromykkydestä». Hra Antti Härmä kertoi Pietarsaaren k.m. koulun lopettajaisjuhlasta viime kesäk. 4—5 p:nä. Moni muikin piti vielä puheita. Lisäksi puhui hra Carl Eric Martola urheilusta. Illalla oli kuvaelmia »onkimiehet» ja »suutarit töissä» sekä »parturi» y.m. Pastori Karhu piti lopettajaispuheen ja rukouksen. Viimeiseksi oli nuorison leikkiä.

Tietoja kotimaasta

Mikkelin kuurojenkoulun v.t. johtajaksi johtaja Savolaisen kuoltua on nimetty opettaja J. K. Palomaa Turusta siihen asti kun virka vakituisesti täytetään.

60 vuotta täytti emäntä Lydyia Maria Ala-Yrjölä heinäkuun 11 p:nä Kannuksessa. Hän kävi nuoruudessaan Pietarsaaren k.m. koulun ja oli siellä herra Eklundin oppilaina. Lydyia on naimisissa ja on perheellä oma torppa asuttavana ja viljeltävänä. Hänellä on 4 kuulevaa lasta, tyttäriä, joista 2 on jo naimisissa. Kotitöiden ohella käy Lydyia myös sahalla työssä ja ompelee kotoaan vaatteita ihmisille. Kannuksen kuurot ovat varmaan saaneet tuntea hänen hyväsydämyyttään ja vierasvaraisuuttaan. He pyytävätkin lehtemme kautta onnitella Lydyia Ala-Yrjölää ja toivottavat hänelle runsasta siunausta.

Lahjoja Ävikin kodin hyväksi. Kuurojen jumalpalveluksessa Marianhaminassa 73 mk.

Ikävän tapturman uhriksi joutui kuuro kirjan-sitoja Vilho Salovaara Helsingistä heinäkuun 1

päivänä. Mainittuna päivänä ajoi Vilho Salovaara Perkjärveltä Viipuriin moottoripyörällä, jota ohjasi samoin helsinkiläinen kuuro N. Mikkola. 22 kilom. päästä Viipurista törmäsi moottoripyörä yhteen sotilasauton kanssa. Tapaturman sattuessa putosi Salovaara pyörältä maantien viereen selälleen ja hänen vasen säärensä katkesi. Sotilasautossa olivat ottivat hänet ylös ja rupeivat viemään häntä Viipuriin. Tiellä tuli jo sairausvaunu vastaan, johon Salovaara siirrettiin ja vietiin Viipurin lääninsairaalaan. Siellä hänet nukutettiin, haavat tutkittiin ja hoidettiin. Salovaaran saama vamma on vaikea. On mahdollista, että loukkaantunut säari otetaan pois. Arvellaan, että Salovaaran täytyy olla sairaalassa ehkä 3 kuukautta. Mikkola ei loukkaantunut, eikä moottoripyörä vioittunut ollenkaan. Sotilasauto lienee saanut jonkin vian.

Kuuromykkä jäänyt junan alle. Tiistai-aamuna t.k. 19 p. jäi lähellä Joensuun asemaa postijunan alle kuuromykkä nuorukainen Aatami Niilo Mononen menettäen henkensä.

Huomio! Lehtemme viime numeroon oli tullut useita ikäviä virheitä. Niinpä oli lehden ensimmäisestä kirjoituksesta jollakin tavalla loppupuoli jäänyt kokonaan pois ja kirjoitus oli siten tullut epäselväksi. Selostus Tyrvään juhlapäivistä oli myös virheellinen ja epätarkka, jonkatähden julkaisemme sen kokonaan parannetussa muodossa. Muutakin pienempiä virheitä siinä on. Toimittajat ovat kesälaitumilla, siitä johtuu virheet.

Shakkimestaruus-turnaus Helluntaina. Helsingin K.m. Y:n Shakkikerho ja Turun K.m. Y:n Shakkikerho järjestivät helluntailauvantaina shakkiturnauksen Helsingin K.m. Shakkikerhon lahjoittamasta kiertopalkinnosta. Turun shakkikerho voitti kilpailun 3½ pisteellä Helsingin 2½ pist. vastaan.

Tulokset:

Turku	Helsinki
Paavo Keto	1
V. Kallio	2
L. Vigren	½
Börje Ahlbäck	1
Sigurd Månsson	0
Hj. Sandblom	1½

Samanaikaisesti pidettiin ensimmäistä kertaa Suomen kuuromykkäin mestaruusturnaus shakkipelissä. Turkulainen Paavo Keto oli ylivoimaisen varma voittaja, lähinnä seurasi helsinkiläinen Niilo Mikkola. V. Kallio ja A. Helenius yllättivät, saaden saman pistemäärän, jonka vuoksi heidän keskenä täytyi 3:s palkintosija ratkaista arvalla. Seuraavat tulokset saavutettiin:

1. Paavo Keto, Turku	8 ½ p.
2. Niilo Mikkola, Helsinki	6 »
3. V. Kallio, Turku	5 ½ »
4. A. Helenius, H:ki	5 ½ »
5. K. Vektor	5 »
6. B. Ahlbäck, Helsinki	4 ½ »
7. S. Månsson, Helsinki	4 »
8. J. Lahoniitty, Helsinki	3 »
9. L. Vigren, Turku	2 »
10. Hj. Sandblom, Helsinki	1 »

Kiitos. Sydämellisen kiitoksen lausumme Hämeenlinnan kuuroille heidän käynnistään tervehtimässä Ävikin kodin asukkaita kesäkuun 19 p:nä sekä heidän jättämästään rahalahjasta kodin rahastoon. **Ävikiläiset,**

Kiitos. Sydämellisimmät kiitoksemme niille kaikille, jotka ystävyyttään osoittivat puhein sähkösanomin, kukin y.m. Heffatan 25-vuotisjuhlassa. **Toimikunta.**